

Wniosek o wydanie aktu normatywnego

Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna, działając na podstawie art. 3 ust. 2 w związku z art. 10 ust. 2 pkt 5, 6 i 7 ustawy z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 1509 j.t. z późn. zm.) wnosi o zmianę treści rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 28 listopada 1994 r. w sprawie trybu i szczegółowych zasad uzyskania tytułu specjalisty przez lekarza weterynarii (Dz. U. z 1994 r. Nr 131 poz. 667 z późn. zm.) w sposób następujący:

1. § 4 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 28 listopada 1994 r. w sprawie trybu i szczegółowych zasad uzyskania tytułu specjalisty przez lekarza weterynarii otrzymuje brzmienie:

„1. Komisja składa się z 32 członków. Członków Komisji powołuje Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej na wniosek Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej na okres 4 lat.”

2. § 4 ust. 5 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 28 listopada 1994 r. w sprawie trybu i szczegółowych zasad uzyskania tytułu specjalisty przez lekarza weterynarii otrzymuje brzmienie:

„5. Obsługę techniczno-organizacyjną Komisji zapewnia Krajowa Izba Lekarsko-Weterynaryjna.”

3. § 7 ust. 2 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 28 listopada 1994 r. w sprawie trybu i szczegółowych zasad uzyskania tytułu specjalisty przez lekarza weterynarii otrzymuje brzmienie:

„2. Rejestr lekarzy weterynarii, którzy uzyskali tytuł specjalisty, prowadzi Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna.”

4. § 8 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 28 listopada 1994 r. w sprawie trybu i szczegółowych zasad uzyskania tytułu specjalisty przez lekarza weterynarii otrzymuje brzmienie:

„§ 8 Koszty uzyskania tytułu specjalisty w danej dziedzinie weterynarii, w tym koszty działalności Komisji oraz prowadzenia rejestru lekarzy, którzy uzyskali tytuł specjalisty, pokrywają zainteresowani lekarze weterynarii lub jednostki organizacyjne kierujące lekarzy weterynarii na szkolenie specjalizacyjne.”

5. Załącznik nr 1 do rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 28 listopada 1994 r. w sprawie trybu i szczegółowych zasad uzyskania tytułu specjalisty przez lekarza weterynarii otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK Nr 1

*DZIEDZINY WETERYNARII, W KTÓRYCH LEKARZ WETERYNARII MOŻE
UZYSKAĆ TYTUŁ SPECJALISTY.*

1. *Choroby przeżuwaczy*
2. *Choroby koni*
3. *Choroby świń*
4. *Choroby psów i kotów*
5. *Choroby drobiu*
6. *Choroby gospodarskich i towarzyszących zwierząt futerkowych*
7. *Użytkowanie i patologia zwierząt laboratoryjnych, w tym towarzyszących*
8. *Choroby ryb i zwierząt akwakultury*
9. *Choroby owadów użytkowych*
10. *Choroby zwierząt nieudomowionych*
11. *Rozród zwierząt*
12. *Chirurgia weterynaryjna*
13. *Weterynaryjna diagnostyka obrazowa*
14. *Higiena pasz i prewencja weterynaryjna*
15. *Higiena zwierząt rzeźnych i żywności pochodzenia zwierzęcego*
16. *Weterynaryjna diagnostyka laboratoryjna*
17. *Epizootiologia i administracja weterynaryjna*
18. *Choroby ptaków ozdobnych i gołębi*
19. *Farmacja i farmakologia weterynaryjna*
20. *Dobrostan zwierząt*

6. Mając na uwadze zmianę proponowaną w pkt. 3 dotyczącą przeniesienia na Krajową Radę Lekarsko-Weterynaryjną prowadzenia rejestru lekarzy weterynarii, którzy uzyskali tytuł specjalisty, proponuje się w przepisach przejściowych dodać zapis:

„Weterynaryjne Centrum Kształcenia Podyplomowego Państwowego Instytutu Weterynaryjnego w Puławach w terminie 14 dni od wejścia w życie rozporządzenia przekaże Krajowej Radzie Lekarsko-Weterynaryjnej dane i dokumenty wchodzące w skład rejestru lekarzy weterynarii, którzy uzyskali tytuł specjalisty”

Uzasadnienie

Pierwotnie rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej w sprawie trybu i szczegółowych zasad uzyskania tytułu specjalisty przez lekarza weterynarii zostało opublikowane w roku 1994. Uwzględniając doświadczenia związane z realizacją szkoleń specjalizacyjnych nabyte przez kolejne 22 lata, jak również kierunki rozwoju i zmian nauk weterynaryjnych należy wskazać, iż na chwilę obecną niezbędnym jest dokonanie zmian w

omawianym rozporządzeniu w zakresie wskazanym przez Krajową Radę Lekarsko-Weterynaryjną.

Zmiany zaproponowane w § 4 ust. 1 rozporządzenia korespondują ze zmianami w załączniku Nr 1 do rozporządzenia – Dziedziny weterynarii, w których lekarz weterynarii może uzyskać tytuł specjalisty, które pociągają za sobą konieczność powiększenia składu Komisji do Spraw Specjalizacji Lekarzy Weterynarii do 32 członków, to jest o trzech krajowych kierownikach nowych specjalizacji oraz o kolejnych trzech członków Komisji, co umożliwi zachowanie dotychczasowych proporcji pomiędzy przedstawicielami różnych środowisk.

Odnosząc się natomiast do celowości wnioskowanego zakresu zmian w § 4 ust. 5 rozporządzenia zasadnym jest podnieść, iż Krajowa Rada Lekarsko- Weterynaryjna kierująca działalnością samorządu lekarzy weterynarii w okresie między Krajowymi Zjazdami Lekarzy Weterynarii, prowadzi m.in. Centralny Rejestr Lekarzy Weterynarii Rzeczypospolitej Polskiej, w którym gromadzone są dane związane z datą i miejscem ukończenia studiów wyższych na wydziałach medycyny weterynaryjnej, uzyskanymi tytułami naukowymi i specjalizacjami, przebiegiem kariery zawodowej. Ponadto Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna wychodząc naprzeciw postulatom OIE oraz realizując w tym zakresie wytyczne zawarte w przepisach wspólnotowych wprowadziła system dobrowolnego ustawicznego kształcenia lekarzy weterynarii, w ramach którego za każdy kurs, szkolenie oraz specjalizację przyznawane są punkty edukacyjne. Wszystkie dane z powyższego zakresu gromadzone i przetwarzane są w jednym systemie informatycznym na poziomie Krajowej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej. Zasadnym zatem jest, aby wobec powyższego jeden podmiot, który posiada wszystkie niezbędne dane do stwierdzenia, iż lekarz weterynarii spełnia kryteria do przyjęcia na studium specjalizacyjne, dokumentujący rezultaty specjalizacji, przetwarzał również dane dotyczące przebiegu studiów. Powyższe rozwiązanie jest ze wszech miar logiczne i jest konsekwencją prowadzonego jednolitego systemu informatycznego odnoszącego się do wszystkich lekarzy weterynarii w Polsce. Ponadto proponowane rozwiązanie pomoże uniknąć pomyłek, związanych z dopuszczeniem do specjalizacji osób nie spełniających wymogów prawnych. Obecnie Komisja do Spraw Specjalizacji Lekarzy Weterynarii, która powoływana jest na wniosek Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej nie posiada narzędzi prawnych do rzetelnej weryfikacji danych lekarza weterynarii ubiegającego się o uzyskanie tytułu specjalisty w danej dziedzinie weterynarii występującego z wnioskiem do Komisji do Spraw Specjalizacji Lekarzy Weterynarii, o przyjęcie na szkolenie specjalizacyjne. Ponadto podkreślić należy, iż instytucja specjalizacji lekarzy weterynarii jest immanentną cechą samorządu lekarzy weterynarii, co w sposób jednoznaczny determinuje Krajową Izbę Lekarsko-Weterynaryjną do prowadzenia obsługi organizacyjno-technicznej Komisji do Spraw Specjalizacji Lekarzy Weterynarii. Warto również wskazać na to, iż samorząd lekarsko-weterynaryjny dysponuje rozbudowaną infrastrukturą organizacyjno-techniczną w postaci okręgowych izb lekarsko-weterynaryjnych pozwalającą na sprawne organizowanie i przeprowadzanie szkoleń specjalizacyjnych a także, ze względu na umiejscowienie na obszarze całego kraju, zapewniającą lekarzom weterynarii na lepszy dostęp zarówno do szkoleń specjalizacyjnych jak i ułatwiającą dokonywanie wszelkich formalności z tym związanymi. Naturalną konsekwencją proponowanej wyżej zmiany jest powierzenie prowadzenia rejestru lekarzy weterynarii, którzy uzyskali tytuł specjalisty

Krajowej Radzie Lekarsko-Weterynaryjnej jako organowi Krajowej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej. Z kolei zmiany zaproponowane w pkt. 4 stanowią jedynie doprecyzowanie i usankcjonowanie obecnie funkcjonującego stanu rzeczy, w którym wszelkie koszty związane z procesem uzyskiwania przez lekarzy weterynarii tytułów specjalisty w danej dziedzinie weterynarii są pokrywane w całości z opłat wnoszonych przez samych lekarzy weterynarii lub jednostki kierujące ich na szkolenia specjalizacyjne.

Odnosząc się do zakresu proponowanych zmian w załączniku Nr 1 do rozporządzenia, wskazać należy, iż uaktualniona została nomenklatura odnosząca się specjalizacji nr 1-17, z tym, że specjalizacja nr 5 została zawężona do „Chorób drobiu” przy jednoczesnym dodaniu w pkt. 18 „Choroby ptaków ozdobnych i gołębi”, oraz wychodząc naprzeciw potrzebom bieżącym dodano pkt. 19-20.

19. *Farmacja i farmakologia weterynaryjna*

20. *Dobrostan zwierząt*

Na podkreślenie zasługuje fakt, iż zakres tych zmian został uzgodniony z Komisją do Spraw Specjalizacji Lekarzy Weterynarii i uzyskał jej akceptację i poparcie.

Reasumując, Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna posiadająca legitymację czynną do podejmowania inicjatyw prawodawczych, wnosi o przyjęcie i wprowadzenie w życie proponowanej zmiany.